

-ร่าง-

ข้อบัญญัติเทศบาลตำบลดงมะยาง

เรื่อง

การควบคุมการเลี้ยงหรือการปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๒

ข้อบัญญัติเทศบาลตำบลดงมะยาง

อำเภอสีอำนาง จังหวัดอำนาจเจริญ

-ร่าง-

หลักการ

ให้มีข้อบัญญัติว่าด้วยการควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือการปล่อยสัตว์

เหตุผล

โดยที่ เพื่อเป็นการกำหนดมาตรการในการควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือการปล่อยสัตว์ในเขตเทศบาลตำบลดงมะยาง เพื่อเป็นการป้องกันและแก้ไขปัญหาเหตุเดือดร้อนหรือเหตุรำคาญอันเกิดจากการเลี้ยงสัตว์เพื่อประโยชน์ในการรักษาภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชนในท้องถิ่นหรือเพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ ในเขตเทศบาลตำบลดงมะยาง ซึ่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๒๙ และ มาตรา ๓๐ ให้กระทำโดยการตราเป็นข้อบัญญัติ จึงตราข้อบัญญัตินี้

ข้อบัญญัติเทศบาลตำบลงมะยาง

เรื่องการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

พ.ศ.๒๕๖๒

.....

โดยที่เป็นการสมควร ให้มีข้อบัญญัติเทศบาลตำบลงมะยางว่าด้วยการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ในเขตเทศบาลตำบลงมะยาง

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.๒๕๓๗ และแก้ไขเพิ่มเติมประกอบมาตรา ๒๙ และ มาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ และแก้ไขเพิ่มเติม อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลซึ่งมาตรา ๒๙ และมาตรา ๓๐ ประกอบกับมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๖ มาตรา ๔๑ และ มาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.๒๕๖๐ บัญญัติให้กระทำได้โดยความเห็นชอบของสภาเทศบาลตำบลงมะยางและนายอำเภอถืออำนาจ จึงตราข้อบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

(๑) ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลเทศบาลตำบลงมะยาง เรื่องการควบคุมการเลี้ยงหรือการปล่อยสัตว์ พ.ศ.๒๕๖๒”

(๒) ข้อบัญญัตินี้ให้บังคับใช้ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนเทศบาลตำบลงมะยางตั้งแต่วันที่ออกวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

(๓) ในข้อบัญญัตินี้

“สัตว์” หมายความว่า สัตว์ที่โดยปกติเลี้ยงไว้เพื่อเป็นสัตว์บ้าน สัตว์เลี้ยงเพื่อใช้งาน สัตว์เลี้ยงเพื่อใช้เป็นพาหนะ สัตว์เลี้ยงเพื่อใช้เป็นเพื่อน สัตว์เลี้ยงเพื่อใช้เป็นอาหาร สัตว์เลี้ยงเพื่อใช้ในการแสดง ทั้งนี้ ไม่ว่าจะเป็นเจ้าของหรือไม่ก็ตาม และให้หมายความรวมถึงสัตว์ ที่อาศัยอยู่ตามธรรมชาติ

“การเลี้ยงสัตว์” หมายความว่า การเลี้ยงสัตว์ในสถานที่เลี้ยงสัตว์

“การปล่อยสัตว์” หมายความว่า การเลี้ยงสัตว์ในลักษณะที่มีการปล่อยให้อยู่นอกสถานที่เลี้ยงสัตว์ รวมทั้งการเสียสละการครอบครองสัตว์

“สถานที่เลี้ยงสัตว์” หมายความว่า คอกสัตว์ กรงสัตว์ ที่ขังสัตว์ หรือสถานที่ในลักษณะอื่นที่ใช้ในการควบคุมสัตว์ที่เลี้ยง

“เจ้าของสัตว์” หมายความว่า ผู้ครอบครองสัตว์ด้วย

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชน และประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือใช้สัญจรได้

(๔) ให้พื้นที่เขตองค์การบริหารเทศบาลตำบลดงมะยางเป็นเขตห้ามเลี้ยงสัตว์ประเภทเป่านี้อยู่โดยเด็ดขาด

๔.๑ ปลาปิ้งย่าง

๔.๒ คางคกไฟ

๔.๓ งูพิษหรืองูที่อาจก่อให้เกิดอันตรายแก่คนและสัตว์เลี้ยง

๔.๔ สัตว์ต้องห้ามตามกฎหมายอื่น

(๕) ให้พื้นที่เขตองค์การบริหารส่วนตำบลดงมะยาง เป็นเขตควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ประเภทดังต่อไปนี้

๕.๑) ช้าง

๕.๒) ม้า

๕.๓) โค

๕.๔) กระบือ

๕.๕) สุกร

๕.๖) แพะ

๕.๗) แกะ

๕.๘) นก

๕.๙) เป็ด

๕.๑๐) ไก่

๕.๑๑) ห่าน

๕.๑๒) สุนัข

๕.๑๓) แมว

๕.๑๔) งู

๕.๑๕) จระเข้

๕.๑๖) ผีเสื้อ

๕.๑๗) กระต่าย

๕.๑๘) สัตว์ป่าตามกฎหมายว่าด้วยการสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า

๕.๑๙) สัตว์ที่ได้รับการคุ้มครองหรือควบคุมตามกฎหมายอื่น

(๖) ในเขตพื้นที่ตำบลบริหารส่วนตำบลดงมะยาง เป็นเขตพื้นที่ควบคุมการเลี้ยงและการปล่อยสัตว์ซึ่งต้องอยู่ภายในมาตรการ ดังนี้

๖.๑) ห้ามมิให้ผู้ใดเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ตามข้อ ๕ ในบริเวณสถานที่ราชการ และในพื้นที่ทางสาธารณะอื่นใดในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลงมะยาง แต่ไม่รวมถึงการปล่อยสัตว์เพื่อการกุศลตามประเพณีหรือเพื่อการขยายพันธุ์

๖.๒) กรณีนอกเหนือจากที่กำหนดตาม ๓.๑) ให้เจ้าของสัตว์ปฏิบัติภายใต้มาตรการ ดังนี้

๖.๒.๑) สถานที่

๖.๒.๑.๑) ต้องเลี้ยงสัตว์ภายในสถานที่ของตนจะต้องตั้งอยู่ในสถานที่ ที่ไม่ก่อให้เกิดอันตราย เหตุรำคาญหรือความเสียหายต่อผู้อื่น

๖.๒.๑.๒) ต้องมีบริเวณเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ ซึ่งกันเป็นสัดส่วนและให้อยู่ห่างจากที่ดิน สาธารณะ ทางน้ำสาธารณะ หรือที่ดินต่างเจ้าของ ตามความเหมาะสมต่อสภาพการเลี้ยงสัตว์

(๗) ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นเพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๔๔ วรรคหนึ่งแห่งพระราชบัญญัติสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ในเขตอำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบลงมะยางในเรื่องใดหรือทุกเรื่องก็ได้

(๘) ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อบัญญัตินี้ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้ในบทกำหนดโทษแห่งพระราชบัญญัติสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ (รายละเอียดปรากฏตามบัญชีท้ายข้อบัญญัตินี้)

(๙) ให้นายกเทศบาลตำบลงมะยาง รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ละให้มีอำนาจออกข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศหรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๒

(ลงชื่อ)

(นายหนูสิน ศิลาชัย)

นายกเทศมนตรีตำบลงมะยาง

เห็นชอบ

(ลงชื่อ)

(นายธณศักดิ์ เสมอภาค)

นายอำเภอลืออำนาจ

อัตราค่าธรรมเนียมการปรับและค่าใช้จ่ายในการเลี้ยงดูสัตว์
บัญชีท้ายข้อบัญญัติ เทศบาลตำบลดงมะยาง
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือการปล่อยสัตว์ พ.ศ.๒๕๖๒

ลำดับที่	ประเภท	ค่าธรรมเนียม บาท/ปี
	<u>ค่าธรรมเนียมการปรับ</u>	
๑.	ช้าง ค่าปรับเชือกละไม่เกิน	๑,๐๐๐.-บาท
๒.	ม้า โค กระบือ สุกร ค่าปรับตัวละไม่เกิน	๕๐๐.-บาท
๓.	แพะ แกะ ล่อ ลา สุนัข ค่าปรับตัวละไม่เกิน	๒๐๐.-บาท
๔.	สัตว์อื่นๆ ค่าปรับตัวละไม่เกิน	๑๐๐.บาท
	<u>ค่าใช้จ่ายในการเลี้ยงดูสัตว์</u>	
	ค่าใช้จ่ายในการเลี้ยงดูสัตว์แต่ละชนิด หรือแต่ละประเภท	ตามจำนวนที่ได้จ่ายจริง